

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Leges.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

spiciis victor evasisset: cum animalia singula singulis geniiis & cœlorum virtutibus credita, persua-
sum haberent, quos omni cultu sibi propitiōs reddere, & servare curabant, cuius aliquando numen
voti compotes explorassent. Quam opinionem magnus etiam Jamblichus, ac pleriq; alii Platonicæ
factionis proceres enixissimè fovere contendunt: esse quendam in rebus inferioribus congruentiā,
ut nunc ita dicam, cum superis asserentes, ideoq; ad sacrificiorum efficacitatem conferre. Neque
animata tantum id præstare, verum etiam inanimata, colores, figuras, numeros: veluti hexagona-
rius numerus cum Sole congruit, in Crocodilo, in Cane rursus, & canicipite Simia. Quædam à natu-
ra profectæ rationes, & vires, pari cum Luna temperatura deprehenduntur, ita demum colores, figu-
ras, formasq; omnes, cuiuspiam superiorum convenire, vel animalium membra singula, ut Gallior
ad solares genios conciliandos efficacissimum.

ANIMALIUM CURANDORUM CAUSA. CAP. XXII.

ANimalia vero apud Ægyptios ideo, dicit Jamblichus, alebantur, quia dum conservarentur te-
nerenturque, familiarem proprietatem ad deos auferent, vimq; communionis inter homines
deosq; conservarent. Quare Mathematici super hoc multa tradiderunt, ac nostris quoque tem-
poribus plerique non postremæ eruditionis viri, certis quibusdam siderum momentis imaginu-
las huiusmodi signant afflatu captato, ut astri genii illius tutela, quibus se vel à genesi, vel à pro-
fessione, vel etiam ab eventu aliquo commendatos credunt, fortunatiores simul ac beatores hant.

*An propter
alimoniam,
sanitatem,
damos, ve-
stes focum
chylacos &
sapores.*

*Ad hoc Pli-
nia 23. c. 8.
A. Cælius
lib. 5. c. 6.
Propter o-
leo semen-
tum mem-
brorum.*

*Legendi Ge-
niales dies
Alexan. ab
Alexandro.*

*Quia credi-
tu Ceres.*

Sedenim omnia hæc irrita sunt: ac penitus summoventur, cum sanctissimum Christi nomen in om-
nes huiusmodi delusiones opponitur: inde enim omne bonum, inde felicitas vera, & incursura
beatitudo. Sed ut susceptum prosequamur negotium: in honore plantæ etiam fuerunt, ne legumi-
na tantum, ex iis quæ terra nascerentur, cultu suscepta existimemus. Phœnices enim plantas divinis
honoribus coluere, ut apud Eusebium, & castu aliquo avulsas terra, aut alio quopiam eventu inter-
mortuas, miseratione, luctu & deploratione, ex patrio sacrorum ritu profecti sunt. Ad horum se-
re imitationem non arborum tantum, verum herbarum atq; florum observationes alias alia de cau-
sa excogitavit terra Græcia, uti lauream pro triumphantibus, & iis qui immortalitate dignum ali-
quid perpetrassent: quænam pro iis qui civem servassent, oleaginam & alia quædam pro Gymni-
cis, de quibus multa passim Græci tradidere. Namq; hi Pandoræ primum caput ponunt coronatum
à Charitibus. Saturnum Pherecydes ante omnes coronatum ait. Jovem Diorus post evictos Tita-
nos. Idem Priapo tæniæ dat, & Ariadnæ fertum. Junoni vitem Callimachus, de quo alibi ex Ter-
tulliano. Hercules nunc populum, nunc oleastrum, nunc apium capite præfert. Suam Apollo iau-
ream, post Delphicum Draconem interfectum, de quo Pindarus, atq; Callimachus. Liber hederam,
cujus rei causam loco suo, ex Harpocratiōe recitavimus, quamvis idem India triumphata lauream
tulit: namq; is ut Saturninus, triumphatorum Deus habitus. Milites idem ait etiam myrto, quæ pro-
pria Veneris est, coronari solitos, quamquam & olea, quæ Minervæ debetur in primis, redimi-
ti aliquando processere. Prætereo castrenses, murales, & navales ex auro dari solitas, & quæ late ha-
bentur apud Gellium, Suetonium, & alios, & quæ vulgatissima sunt de insignioribus, Græciæ cer-
taminibus. Olympiis, Isthmicis, Argivis, & Pythiis, quorum præmia, oleaster, pinus, apium & ma-
lum erant. Unde illud apud Max. Tirium: *Minimè fas est oleastro malove coronari, qui scum ipse de-
ceret; ut victor præconio declareris, opus est æmulo.* Sed ne videamur immemores Ægyptiorum, his pri-
ma reperta spicas capite circumtulit, quod Leo scriptor Ægyptius tradit. Et ut nostrarum quoque
literarum monumenta prosequamur. Eva omnium prima, diceret Tertullianus, pudenda sua foliis
coronavit. Sed qui plura his petierit Claudii Saturnini librum quem de coronis edidit, inquirat,
qui Tertulliano teste, & origines, & causas, & species, & solennitates earum ita differuit, ut nullam
gratiam floris, nullam lætitiæ frondis, nullum cespitem aut palmitem non alicui capiti invenias
consecratum.

LEGES. CAP. XXIII.

*Coronam ne
canserit.*

AD coronarum demum hieroglyphica reversi, coronam dicimus legum indicium esse, propterea
quod certis est vinculis complicata, quibus vita nostra veluti religata coeretur. Atque hæc D.
Hierc.

A Hieronymi sententia est qui $\epsilon\sigma\tau\iota\ \Phi\alpha\nu\omicron\upsilon\ \mu\eta\ \delta\epsilon\epsilon\pi\epsilon\alpha\delta\epsilon$, Pythagoræ symbolum interpretatur leges non esse dilacerandas, sed in vigore & incolumitate sua conservandas. Et quoniam sepes complicatione quadam ambituque certo coronis quodammodo similes habentur, eadem ratione factum, ut in Divinis literis ipsæ quoque sepes sint legum hieroglyphicum.

HILARITAS. CAP. XXIV.

Roseam tamen & florulentam præterire nolimus, quæ quidem corona hilaritatis erat indicium: veteres siquidem convivia celebrantes, ornare se coronis consueverunt, cuius rei principium à diademate simplici fuit: ut scilicet frontem fascia constringerent, quod institutum est salubritatis causa, ut tradit Athenæus, propterea quod convivorum mos sit, sese ad bibendum liberius invitare. Neigitur vinum æquo largius sumptum molestos ad caput vapores attolleret, experimento compererunt plurimum prodesse frontem ita colligare. Posteritas vero salubri huic invento decus & ornamentum adjecit, atque ideo fascias illas floribus pervestire cœperunt, quæ res procliviter admodum in effusissimum mox luxum evagata est.

CORNUA. CAP. XXV.

Quæ vero corona Regium est gestamen, eam à cornu dictam volunt, passimque in Divinis literis & corona. Unde Moses cornuta pingitur facie, quæ radiata esse deberet. Divini enim Solis afflata lumine, radiis quibusdam igneis promicare videbatur, quem splendorem cum Israeliticus populus ferre non posset, precibus ab eo contendit, ut velata ad eos facie loqueretur. Coronæ porro Regiæ ex instituto veteri, radiorum referunt similitudinem, ut non temere olim institutum sit eas in Apollineo c. xxi. preciosis lapillis confici, qui splendore suo fulgentes caput universum radiis illustrarent: atque, ut in Cervo rem hanc totam latius explicavimus, vetusti numi, marmoreæ abeneæque Regum statux pleræque duodecim conspicuæ radiis ostenduntur. Hinc apud Virgilium Latinus rex fœderat inter Aneam & Turnum sancturus:

*Quadrifugo vehitur curru, cui tempora circum
Aurati bis sex radii fulgentia cingunt,
Solis avi specimen.*

MURI. CAP. XXVI.

ET frequentissimus authorum usus coronam pro muris urbium usurpavit. Pindarus Alcimedonti Olympiis, $\delta\eta\ \epsilon\sigma\tau\iota\ \Phi\alpha\nu\omicron\upsilon\ \tau\omicron\upsilon\lambda\alpha\iota$, metaphorice ajunt interpretes moenia: muri enim urbium tantam coronam sunt. Hinc Anacreon:

$\text{N}\nu\iota\ \delta\iota\ \delta\alpha\tau\omicron\ \mu\upsilon\tau\iota\ \pi\acute{\omicron}\lambda\epsilon\sigma\ \epsilon\sigma\tau\iota\ \Phi\alpha\upsilon\sigma\ \delta\ \omicron\lambda\omega\lambda\epsilon\nu.$
Nunc dissipata sunt coronæ ab oppido. Vel,
Urbis at iam iam periit corona.

Quod vero coronas Regias non esse discernendas Pythagoram admonuisse dicebamus, sunt qui eodem argumento dictum existimant, quo ignem non esse gladio fodicandum edixit: quippe non esse ut quisquam principibus negotium faceret. Quod vero de regno dicebamus, per Cornu significari, cum id passim in Divinis literis habeatur, superfluum est iis diutius immorari, ut: *Exaltavit cornu Christi sui*, & quæ huiusmodi dicta sunt in Cervi commentario. Illud hieroglyphicum ante omnia videtur, quod apud Ezechielem Cherubim humano primum capite pingitur, eoque quatuor cornibus bubulis insigni, humeris inde alatis, & pectore leonino, qua in specie Theologi nostri, ut apud Hierosolymitanum Hesyehium legere est, insigniores virtutes quatuor, per totidem vituli cornua intelligunt. Humana quippe facies sapientiam indicat, quam Philosophi aliquot Prudentiam dixerunt, sed sublimius atque divinius quid in Sapientia nomine, Leoninam nimirum fortitudinem. Per partem eam, quæ vitulum exscribit, justitiam interpretantur, de qua nonnulla in Bovis commentario. Aquilæ species castitatem præ se fert, quæ sublimi volatu in cælum sese erigit: nam Joannes, qui omnino Aquila est, scriptorum omnium consensu intaminata fuisse castitate perhibetur. Animadvertendum tamen est in Hesyehiano codice vulgato desiderari quædam, & perperam esse positum, *In persona Leonis sapientia*, nulla de persona hominis facta mentione.

*Alit à Gra
ca voce, no
tata quam
quam erit
quædam, i
e. cornua vel
cervicem
effero.
Moses cor
nuta facie
depictus.
An. lib. 12.*

*Cherubin
in Ezechie-*